

Kelewis, Karaliaucziuje
kasltarninka išdūdamas, kaš-
toj, ant bile kofio Pūsto
apštelotas, su Pūspinin-
geis ant Bertainio Metū
4 Sgr. 9 Pf.

Kelewis

iš

Apfakimū Štatimai i Kes-
lewi kastojo po 2 Sgr. už
kožną, imulkeis Raštais
išdukawotą Eile. Gromas
tas reik šen atrakoti
Löbenichtsches Ho-
spital N. 1.

Karaliaucziaus Broliams Lietuwininkams Žinės parnešas.

N. 44.

Karaliaucziuje, 31. Oktoberi

1863.

21. Nedėdienėje po šv. Traicės.

Evangelija: Jon. 4, 47—54.

Gromata: Epėz. 6, 10—17.

Jozėpo Broliams Sąžine pabunda.

(Persiskaityk 1 Moiz. 42, 21—38.)

„Tai mes dėl savo Brolio nukaltom, matydami
Tuzbą jo Dusiōs, kaip jisai mus melde, o mes jė ne
norėjom išklaudyti. Todėl ši Bėda dabar randasi ant
musū.“ Taip Jozėpo Brolei kalbėjo tarp sawės, kaip
jie, tris Dienas Kalėjime sėdėję, iš to išvesti tape ir
patirti gawo, kad wiens iš jų dabar turis Egipto Žemėje
Kalėjime pasilikti, bet kiti Namūn perkeliawę sawo jau-
niausiji Broli drauge atsigabenti ant Atliudimo, kad jų
Kalba Tiesa buwusi ir jie teisus Žmones esą. Tangi
Jozėpo Aštumas buwo maczjės; Wiešpats twėre per
tą jų Sąžines taip macney, kad jos persigandusios
pilnay pabusti turėjo. Jie dabar sawije pajuto, kad
esąs atkeršijās Diewas, kūsai Griekūs, o ypaczey tokiūs
Kraujo Griekūs, ne paliekās ne atjėškotūs ir ne atfora-
wotūs. Dgi tam ir dar Kubens turėjo tą Kalcziods
Pajutimą užmiršoti tarydamas: „Ar ne sakiau tai jums,
tardamas: idant ne susigriešikit ant to Waiko; o jus ne
norėjot klausyti. Dabar jo Kraujas pajėškomas.“

Tai po buwo pirmasis Žingsnis ant Prisiwertimo
žengtas, o kur pirmasis nusidawęs, cze beweil per Diewo
Malonę šwentoje Dwaseje tur sektis ir antrasis ir tre-
tytis ir wislab, kas dar šep ant pilno Prisiwertimo
Reikals turėtu buti. Bet powisam kaip ten, taip ir
dar šen Dien prowij Diewo Malone Kartais per dynnus
Wabziawimus arba šraudziūs Plakimus griešname Žmo-
guje Prisiwertimą, Sąžinei jo Nusidėjimus Iyg Ugnies
Raštais idegindama, jog Žmogūs išsigandęs tur susukti:
„Tai aš sawo Nusidėjimais nukaltau. Ka aš Bėdnasis
padariau? Aš Diewe, aš Pone Jėzau susimilkis mangs!“
D kad tawę, mieloji Dušel, Wiešpats šraudze Ranka
taipo tweria, tay minau jam ne prisuk Pakalą, bet i
jo Ranką pasidūdama sukriš po Kryžiumi ir prašyl
Susimilimo.

Jozėpas Broliū tuzbingaję Kalbą permandydamas
ne trwoj sawo Szirdije n'apsiwertęs; tacziau jis šlepja

sawo Ašaras, numandydamas, kad dar ne Czesas, jiems
sawo Szirdi paroditi. Jis surišdin Simeoną po jų
Atiū, kūsai jau šep labay nelemtas išsirode, kaip antay
ir tenay prieš Sikemitus (Perš 34, 25), o todėl
galim numanyti, kad jis ir wyriausias Prašmats buwęs,
Jozėpą pardūdant. Tas turėjo kėcziausia Szirdi, kurę
perweikti todėl ir sunkiausia buwo. Ale dar ir kitū
Szirdys to primale, kad ne taip weik butu iš Darbo
paleistos, nės mes matom, kaip jie perkeliawę Tėwui
sawo Nusidėjimą, prieš Jozėpą išprowitaji, dar wis
wengia išspazinti, todėl jiems naujas Šėgastis ir iš to
dar turėjo pareiti, kad kožnas sawo užmokėtusius Pi-
ningus sawo Žake rado Bet bėdnasis Tėwas wislab
tai patirdoms bey matydams, o ir girde damas, kad jis
ir dar Benjaminą sawo jauniausiji ir mylimjausiji Sunu
turis drauge i Egiptą siusti, ne žino iš Smutnybės
kur dėtis ir dejoj: „Wislas pareit ant mangs.“ Aš jis
sawo Bėdoje ne mato, kad Pagalba ir didis Palinksmi-
nojimas jam jau taip arti. Dgi ir tu, miels Krišk-
czienie, n'uzmirš nekados to Tiesōs Žodzio: Kur Bėda
didžiausia, cze Pagalba arcziausia. Amen.

Apie Nabaštiniuką Prešidentą Vinkolną.

Geitungose dar wis iš Wien pasakojama, kokiōs
meilingōs Szirdies Nabaštiniuks Sziauramerikōs Presti-
dentas buwęs, o toktai patirti gaunant, mums jų labjaus
gaila, kad nelemto Razbaininko Kulka jam taip staiga
ir Niekam ne mislijant Galą padariusi. Porą Nusida-
wimeliū, kurius jo Tarnas Dangelis pasakojęs, apie
šitą jo Szirdies Meilingumą mes ir Kelewojo Prieteliams
norim papasakoti.

Wis kas Dien atėjo iš wišōs didziōsės šiaurinės
Amerikōs didele Daugybe Žmoniū, wiens šio kites to iš
jo prašineti, ogi tary tū ir daug tokiū, kurie už sawo
Gentis arba Prietelius, dėl šiokiōs arba tokiōs Piktadė-
jystės ant Smerties prasuditus, Malonės ir Atleidimo
praše, ogi tai buwo ir pasiliko Dymai, kaip jisai,
norint jam Waldziōs Dalj'ai tiek daug Darbo padare,
wis tiek daug atspejo, su tais Žmonėmis kalbėti, ir
Kartais cželus Stundus jų Pasakojimū ir Pasigodimū,
o tankei ir labay menkū, prastū bey niekingū Pasa-
kojimū pasiklausyti ir tūsius aštrey permėginti. D tame

jisai išrode toki Baimingumą ir astriausi Pasidabojimą, idant jis ir menkiausiūse Dalyklūse astriauseny pagal Teisybę darytu. Prastay Apstredziusieji galėjo wis weikiaus nusifitėti, kad jis jų Pasigodimū atbosēs, ne kaip Szilkais ir Somitais Pasifweitusieji. Tey jis rasi toki Kartą nū Teisybės nukrypo, tay jisai tūmi nukrypo ant Mielasirdingystės Pusės. Kartą buwo wiens Atpūlusiujų sugautas ir manding kaip Szpėgas ant Smertiės prasuditas. Bet kadangi fitas Prasuditasis daug Prieteliū turėjo, tay ir Daugybė pas Presidentą Linkolną atėjo ji melsti, kad jis jam Gywasti dūwanotu. Presidentui dar iš Tikro ne žinant, ką reikiant daryti, ir jo Szirdij dėl to Dalyko Kowai be esant, ar paleisti ar Smercziu korawoti, ansai Prasuditasis iš Kalejimo išsigawēs bande išbėgti, ale Szildwakte jam dėl to Kulka paskuy leisdamą, ji nušowė. Linkolns tai patyrēs sake: „Tay man didelis Szirdiēs Palengwinimas, kad ans žmogus sawo Smerti saw patš užsitraukė, ir kad aš dabar ne priwalau per sawo Ištarimą ar ji su Neteisybe paleisti, arba ar jam su Aštrumu Gywasti atimti.“ Wiens Sudzia, Wardu Butes, sake apie ji: „Ne geray kad musū Presidents tą Walę tur, Prasuditiems Malonę ir Atleidimą išroditi, kadangi jis tam per minktōs Szirdiēs yra; mos tikt jam kas kiek tiek graudzen pasigodz, tay jo Akys ir tūjaus pilnos Ašarū.“

Wieną Nusidawimą apie Nabastininko Linkolno Szirdiēs Meilingumą pasakojo jo Tarnas Dangels taipo: Wiena warginga Moteriskė iš Piladelpiōs buwo sawo žindomąji Rudiki Glėbij turedama jau tris Dienas Prystubėj laukusi, jeib ji su Presidentu kalbėti gautu, ale dėl Daugybės žmoniū wis prie jo ne priejusi. Jos Wyrš buwo pawadintas, i Waiflą istoti; ale jisai pagal anōs Žemės Walę buwo wieną kitą Wyrą i sawo Wieta states, kuriam jisai už tai buwo brangeny užmokėti turėjęs. Bet keles Dienas po to buwo keli ji apgirde ir ji taip apmuilliję, kad jis, girts budams, apsiēme Žalnieriūmi pastoti. Weik po to, kaip jis buwo i Waiflą istojęs, jis pabėgo, mislidams, kad jis, budams Wietininką states, patš fluziti ne primalas. Namūn pargryžęs, tape jisai, kaip tai jau iš sawės išsimano, nutwertas, i Prową statytas, toje per kalną išrastas ir prasuditas, kad ji reikiant kaip Dezertierą nušauti. Ateinantiji Subatōs Diena buwo tam paskirta, kad jisai nušautas taptu. Panedėlij pirm to iškeliawo jo Moteriskė su sawo Rudikiu i Miestą Washington pas Presidentą o ji jau tris Dienas buwo Presidento Prystubėj stowėjusi, ale žmoniū Daugybės dėley prie jo ne galėjusi prisiigauti. Trecioj Dienoj tjo Presidentas po Pietū wėlay iš sawo Raštincziōs Stubōs išilgay ilgojo Buto i sawo gywenamąjē Stubą Mazumą persifaksti ir atsifiletis. Bet cze eidams jis išgirdo mažą Rudiki be wekiant. Jis tūjau apsisukęs gryžo atgal i sawo Raštinczią ir traukė Warpeli, sawo Tarną Dangelą wadindams „Dangel“, tare jisai, „ar cze ne Moteriskė

su Rudikiu Prystubėj randas?“ Tarnas atsiliepe, kad cze esanti bėdna Moteriskė, kuri jau tris Dienas laukusi, ogi wert esant, kad Presidentas jōs žodzio pasiklausytu, nēsa ji esanti atėjusi, už Gywasti sawo Wyro melsti. Linkolns toktai girdėjęs ję tūjau prisileido prie sawės, Moteriskė papasakojo sawo Bėdą, o Presidentas dūwanoto jōs Wyrui Gywasti. Tarnas Dangels toliaus sawo patiēs žodzeis taipo pasakojo: „Aš macziau, kaip Moteriskė iš Stubōs nū Presidento išeidama Akis Dangun patėle, jōs Lupos meldesi, o Ašaros jei tekejo Srowėmis žemyn per Skrostus. Aš prie jōs priejēs pagloscziau jōs Peczius jejiei sakydams: Moterel, tay yra fitas Rudikis padarēs.“

Kits lyg toksajau meilingas Nusidawimas tikofi paskutinięjē Nedelę pirm jo Amžio Pabaigōs. žmoniū Daugybei Prystubėj b'esant ir wis wieną po kito i Presidento Stubą Paeciliumis ileidziant parėjo ant Susifikalbėjimo su jūmi ir wieną jau senoka Moteriskė, su nudėwėta Skepeta apsišiautusi ir prasta Kepurę ant Galwōs turedama. Jos Wyrš kaip ir jōs trys Sunūs, tangi wislab, ką ji tikt ant Swieto turėjo, buwo i Waiflą istoti turėję. Jos Wyrš buwo Musijie negywēs pasilikēs, o ji atėjo pas Presidentą; sawo wryiausiojo Sunaus iš jo išsiprašyti, jeib jis jei taji iš Waiflo paleistu. Nusifitėdamas, kad wislab tai Diesa esant, ką ana Moteriskė jam pasakojo, sake jisai: „Kadangi jejiei jōs Wyrš, jōs tikrasis Kamtis, esās atimtas, tay jis mielay iwelijas, kad ji wieną sawo Waikū atgautu.“ Jisai parafē tūjau Urdeli, kad jōs Sunūs Namūn parleistas taptu. Bėdnoji Moteriskė firdingiauseny pasidėkawodama atstojō. Ale kaip ji su Presidento Urdeliu pas Waiflą nuėjo, tay ji patyre, kad jōs wryiausis Sunūs Musijie esās izeistas ir i Dioceritą nugabentas. Ji atrado tą Dioceritą, o tame ir sawo Sunu, ale jau negywą arba be merdejanči. Ji gawo matyti, kaip jo Lawoną laukan išnešė. Diekorius atliudijo Pasimirimą jōs Sunaus ant antrōs Pusės Presidento Urdelio, ogi ana Moteriskė gryžo su lustancze Szirdimi su tūm wėl atgal pas Presidentą Linkolną. Jis klausesi su perimta Szirdimi jōs Pasakojimo, ir sake jei ant Galo: „Aš žinau, ko Jus nū manęs meilijat, o aš tai ir darysiu, pirm neng Jus man tai este pasakę; aš Jums Jusū antrąjį Sunu Namūn parleisiu.“ Tada jis Plunksnā ēmēs pradėjo šwiežu Urdeli rašyti. Tam be rašant stowėjo ana bėdnoji Moteriskė prie jo Szaliēs, braukė su sawo Ranka jam iš Palengwo per Galwą, ir glosstė jam, graudziausias Ašaras merkdama, jo šiurgždūsius Plaukus, kaip kad koke Motina sawo Waiko Galwą glossto, o Presidentas ir dawėsi glosstis, o jam be rašant buwo jam Akys pilnos Ašarū. „Tangi“, taip tare jisai, „nū tū dwiejū dar likusiujų dabar aš wieną turiu, Jus wieną turit.“ Bet Moteriskė Popieriu, Presidento aprašytąjē, ēmusi, ir su Ašaromis, kurios jei per Skrostus ritos, kaip ir su firdingu Pagarbinimu

jam Ranką ant Galwės uždejo, tarydama: „Pons Dievs te peržegnoja Jus, Pon President. Ak kad Jus galėtumbit tukstant Metū gyvi buti ir wisados Galwa ir Wyriausis fitos didzijs Zmoniu Daugybės buti.“ — Bet Pons Dievs buvo jam kitaip lėmęs. Po keliu Dienū buvo jisai jau Nabaštinišk. Bet mes toktai išwysdami turim sakyti: Pone Dieme, tavo Keliai yra dnyini!

Musū Karaliuno Gimimo Diena.

Seredoj 18 Oktoberi buvo musū aukštojo Karaliuno Gimimo Diena, kurioje ficzion Karaliaucziuje Karaliu bey jo Namus Mylintieji ant dwiejū Wietū susirinkę buvo, Karaliunui Garbę padaryti. Ant Pirmo tame Butė, kūr wadinamas „Königshalle“ laike aukščiausieji Ponai per Pietus slowną Gžėni; o ant Antro tōs Dienōs Wakare buvo Draugyste, wadinama „Patriotischer Verein“ tai butu tiek, kaip Draugyste Tėwiskėmylinčziujū, lyg taipojau ant Pasilinkšminojimo susirinkusi.

Ant pirmosidōs, arba Pētū = Gžėniēs Pons Dberpresidents Eichmann pasikeles kalbėjo fitus Žodzius: „Mieli Ponai! Mes esme šendien ficzion susirinkę, Gimimo Dieną musū slowingojo Karaliuno šwešti. Me prie musū Gžėniēs tur pirmasis Užgėrimš Karališkamjam Tėwui, musū Maloningiausiamjam Karaliui ir Wiefpacziui ant Garbės nusidūti. Musū Karaliaus Szirdis šendien laban gėrėšis, nēsa Mets iš Metū auga jo tėwiskafis Nusitikejimas, kad jis Kartuntą, Ponui Diewui Karaliu sawėspi pas Tėwus suwalius — Dieme dūk, po daug ilgū Metū — jawo Karališkąjē Waldzią palikšes išmintingam, twirtam, macningam Pasėkejui, wienam iš Hohencolleriu Giminėš, wertam Sunui sawo slownuju Tėwū Tėwū.

Karalius šwenzia šē Dieną Mieste Münster po draug su sawo Žiupone musū Maloningiausėje Karalēne, su Karaliuniskūju Poru ir kone su wisais Karališkaisis Princis bey Princefemis Widuje dēkingū Rykawimū ir Wiernybės Išliudijimū sawo wiernuju Westphaliskū Zmoniu. Lyg tokiusjau Wiernybės Išliudijimus yra šime Mete Karalius priēmēs ir Reino Prowincoje, Zaksūsē bey naujūsē prysakiniūsē Pommerūsē, o mes ne norim abejoti, kad tie Išliudijimai ir su dēkingomis wiernomis Szirdimis yra išroditi. Nēsa kurgi ben geriaus butu gywenti didzioje Wokėtijōs Tėwiskėje, ne kaip po Hohencollerū Karalryškē, po teise Karalryškē, pilna Malonēs ir Lōškōs. Szime Nusitikejime yra pirm keliu Nedeliū ir Lauenburgiskēi Karaliui Wiernybėje prifžadējē, jauniausieji Draugšanarei didzijsidōs Prūsū Famyljōs. — Te rocziy Pons Dievs Karaliui, musū Wiefpacziui, dar daug palaimingū ir slowingū Metū jo Waldziōs sutekti. — Musū Maloningiausiasis Karalius bey wisa jo Karališkōji Giminė, Tie t'esie gywi aukštay! ir dar Kartą aukštay, o ir ant Treczio aukštay!!“

Po to Pons Kancleris v. Zander pasikeles taipo kalbėjo:

„Mieli Ponai! Mes šendien šwenziam trilinką Szwentę. Szendien pirm 34 Metū užgime musū mylimasis aukštasis Karaliunas, prie kurio musū Nusitikejimai dėl busenzjōs Palaimōs bey Garbės musū Tėwiskės twerias. — Szendien pirm 52 Metū nusidame didysis Swieto Musis prie Miesto Leipcig, prie kurio Prūsū Waistai slowingay dalywais pasidare. — Szendien pirm 4 Metū nusidame musū sename Karaliū Mieste (tai esti Karaliaucziuje) Wainikawimas musū mylimojo ir aukštay pagarbintojo Karaliaus bey Wiernybės Prifžadėjimas Jo Zmoniu. Te platin šita trilinkoji Szwente kaip iki šiol, bagotingiausią Žegnōę ant brangiosēs Tėwiskės! Karališkōji Aukštaybe, Karaliunas Friedrich Wilhelmš! Tis t'esie gyws aukštay! o ir dar Kart aukštay! o ir wis iš Wien aukštay!!“ — Bet Susirinkusieji pritare šitam Sweikinimo Žodziui su linksmingiausiu Szukawimu. Me Dienoje pirm to tape per Draugystę Tėwiskę mylinčziujū Pulks senū Zalnieriū ir Kareiwju czeštingay pawalgidintas.

Suwaldimas.

Frankfurto Miestas, šale Upēs Main gulisis, yra walnas Miestas, tai esti, jis nepriklauso ney wienam Karaliui o ir ney jokiam kitam Wiefpacziui, bet Miesto Wyresnieji, tai Ji Burgmistras su keleis kitais Ponais yra podraug Miesto wyriausioji Galwa ir waldo aną pagal sawo Wale, ney wienam swetimam Kunigaikšcziui už tai ney jokio Rokundo dūti ne privalydami. Bet šitas Miestas ir yra tasai, kuriame wisōs Wokėtijōs Wiefpaczei ir Kunigaikšczei perdēm sawo Pasuntinius prilaiko ant Sušnekėjimo wisōs Wokėtijōs Dalykū ir Dawadū ir yra todėl lyg wisōs Wokėtijōs wyriausis Miestas. Me tai Wēda, kad czionay musū Gžėūsē ir Wokėtijōs wyriausieji Demokratai wis atskartodami sawo Surinkimus laiko ant Sušnekėjimo wiso to, kaip galima butu Wiefpacziū Maci ir Galybę ignaikyti ir wisur Apaczā i Wiršu apwersti. Pirm Trmpo buvo tenay Daugumas demokratiskū Deputiertū iš wisōs Wokėtijōs susirinkēs, kur jie sawo Papyki prieš Prūsū, kaip ir prieš Esterreikiū Waldzią bais nelabose Kalbose išspjowe, ir tokius Ištarimus dawe, kureis jie šitas Wiefpacystes bjauriausey iartino, o kadangi fitos wisōs Kalbos ir wis per Ceitungas i wisą Swietą išleidziamos, tay tūmi Papiktinimū, Kiršinimū ir Maišto Kurstimū n'iera Galo. Bet aniems Deputiertū Surinkimams wos pasibaigus, tay dabar jau ir wēl šwiežus Susirinkimai anōs pažystamosidōs demokratiskōsidōs Draugystēs, wadinamōs „Nacionalverein“ prigatawijami, kurie Pabaigoj šio Oktoberio Mēnesio ten turēs laikyti buti.

Todeley yra dabar musū Karališkōji Waldzia, su Esterreikiskaje susitarusi, Frankfurtskē Miesto Wyriausybe

paprašiusi, tokiems nelabiams Judinimams ir Kurstimams ben Kartą Galą padaryti ir už tai rupinti, idant tokie Surinkimai tenay toliaus laikyti ne taptu. Dgi Frankfurtiškioms Wyriausybėms yra tame ir podraugėy pasakota, jey jos per menkay Zgalejimą turėtu, ir ne istengtu Demokratystę aname Mieste suvaldyti, tay joms wadinant Prusai bey Esterreikiškėi joms ant Pagalbės pareisę. Ale jey Keikals pastosės, tay jie galiausen ir newaditi turesę tenay Dawadą padaryti. Iš to yra Frankfurtiški Wyresnieji Mazumą išsigandę, ne zinodami ney ką weikti. Jie ne nor Demokratystę prieš sawę ikirpinti, ale jie ir numano, kad su anomis aukštomis Wieszpatystėmis ne ger busent štukawoti. Todėl jie ir dar Atsiliepimą ant šito Paprašimo n'iera dawę. Ale tam Tarpe yra šitos pacziōs aukštosiōs Waldziōs, Prusiške bey Esterreikiške, ir wifoms fitoms Wokėtijōs Kunigaitystėms ir Wieszpatystėms apie tą Dalhą Žinę dawusios, o ir podraugėy tases paprašusios, kad jos už tai rupintu, idant jū Zemjū Ceitungose ben Kartą Darkimai ir Nūdū Išspjaidimai prieš Prusus bey Esterreikiškius liautus. Bet mes iš šito stipraus Pasikėlimo šitū Wieszpatystėziū dziaugiamės, nusitikėdami, kad tūmi Zemeje nelabieji ir Pakajū ardantieji Wiktinimai ben Kartą pasiliause.

Wisofia Žine.

— Musū Wieszpats Karalius yra iš sawo Apšilankimo Mieste Münster jau wėl Namūn i Berlyną pargryžęs; bet aukštasis Kronprincas yra i Liondonės Miestą iškeliawęs ir ten 22 Oktoberi iškales.

— Musū Karo arba Waifto Ministeris Pons von Koon buwo pirm Trumpo musū Prowincoje apšilankęs, liel tyrēm, Trakenūse wisą tą Arklū Auginimo Itaisimą, ten ēsanti jį pasiziurėti. Seredoj 18 taji Oktoberi jis šiczion per Karaliaucziū perkeliawdams grįžo wėl atgal i Berlyną.

— Apie šio Meto Kagainės Turgu Ceitungose pasakojama, kad tasai labay prastas buwęs. Beje cze rados daug Perkancziū bey Pardūdancziū, ale Preke, taip už Arklūs, kaip ir už Galwijus užmokėtoji, buwo labay menka. Kadangi Žmonės ši Met ne daug Pasaro Žiemai laimėti galėję, tay Arklū bey Galwijū Daugybė buwo ant Pardawimo parėjusi, ale todėl ir Preke labay žemyn eiti turėjusi. Lik dideliū, ant Nupenėjimo tikančziū Saucziū buwę imanytinay jėškoma, ir jū Preke buwusi 18 iki 22 Drl. Mazieji Galwijei, ant Pamušimo tinkantieji, kaštawo tik 10 iki 11 Drl. Melžamosios Karwės, už kures šėip 30 iki 35 Drl. mokama budawo, tape už 15 iki 18 Drl. pardūtos. Galwijū Kupczelninkai galėjo cze geray išpirkti. Wiens tujū pasware kofia 50 Saucziū, kurius jis susipirkęs buwo. Bingiū Arklū ne daug buwo ant Turgaus parėję;

prastesniū bey dirbamujū Arklū cze gana buwo atwesti, ale jū ne daug tape pardūti. Daug Pardawėjū turėjo sawo Arklūs kaip ir Galwijus wėl Namūn parsiwaryti. Dgi apie Dilžės Arklū bey Galwijū Turgu pasakojama, kad ir tas ne daug ką geresnis buwęs. Rasi tai ir iš to atseit, kadangi dabar Swiete wėl didele Piningū Stoka yra pasidariusi.

— Taip toli jau wislab išdrukawota ēsant, pareit Žine, kad Frankfortiški Miesto Wyresnieji musū Prusū kaip ir Esterreikiškiū Waldzei tą Atsiliepimą dawę: kad jū Miestas ēšas walnas Miestas, ir kad todėl aniemdwiem aukštoms Waldziom ne pareitis, i to Miesto Waldziōs Dalhkus liktis. Tacziau mums rodoš, kad šitas Atsiliepimas ne labay išmintingas ēšas. Ką musū Pons Bismarkis pradėjęs, tai jis ir wis žino iki ant Galo iškwesti, o kad Frankfortiški ne nor su Geru prie sawės tikrą Dawadą laikyti ir ten Maištū Ugni, wisą Wokėtiją užkurti besikėjančę, gestti, tay jie tesidaboj, kad jie sawo Walnybę ne bewėik powisam prapulditi galėtu.

Dowanos.

Manėspi atsiunte:

1) Pons Kunigs Hassenstein iš Szakunū ant Ewang. Pasiunt. nū S. N. iš K., E. Sz. iš L. po 1 Drl., nū M. G. iš J., G. S. iš W. po 10 Sgr., M. D. iš B., K. K. iš Sz. po 5 Sgr, sawo paties Dowanėle 1 Drl. — ant musū Mielaf. Ligonbuczio nū B. N. iš L. 5 Sgr. — ant musū Spitolės nū M. S. iš Sz. 5 Sgr. — ant Gust. Ad. Draughstės nū K. K. iš Sz. 5 Sgr. tai iš Wiso 4 Drl. 15 Sgr.

2) Pons Wyškups Dodillet iš Pirkaimės ant Ewang. Pasiunt. nū D. iš U. 1 Drl. nū S. iš P. 1 Drl.

3) Pons Kunigs Zippel iš Lappnū ant Ewang. Pasiunt. nū B. Sz. 10 Sgr., ant Neregincziū 4 Drl. 20 Sgr, ant Mielafirdingstės Ligonbuczio 2 Drl. — tai iš Wiso 7 Drl.

4) Brolis Anfas Sakstatis iš Naujū Argininkū Surinkimūse surinkęs ant Ewangelijōs Praplatinimo 12 Drl. 23 Sgr. 8 Pf.

5) M. Sz. iš W. ant Ewang. Pasiunt 4 Drl., kaip Dekawonės Apierą, kad Wieszpats ji iš Bedės išgelbėjęs bey prašydams, kad jis ir dar toliaus gelbėtu.

Preke Karaliaucziuje 31. Oktoberi.

Kwieczi 65—75 Sar., Rugei 55—56 Sar., Mieteji did. 32—35 Sar., maž 32—36 Sar., Awijos 26—30 Sar., Žirnet, rain, 70—80 Sar., balt 60—65 Sgr., Moputės 18—20 Sgr., Szienis 34—36 Sgr. už Cent., Szaudai 24—26 Sar. už Cent., Swiestas 10—11 Sgr. už Sw., Kiausei 24 Sgr. Kapa.